

Beslissing 111/2022 van 7 juli 2022

Dossiernummer : DOS-2022-02526

Betreft : Uitoefening van het recht van inzage met betrekking tot raadpleging van het rijksregister

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”

De verwerkingsverantwoordelijke: Y, hierna “de verwerkingsverantwoordelijke”

I. Feiten en procedure

1. Op 8 juni 2022 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verwerkingsverantwoordelijke.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de raadpleging van het rijksregister uitgevoerd door de verwerkingsverantwoordelijke waardoor toegang werd verkregen tot het volledige rijksregisterdossier betreffende de klager. De klager wenst te vernemen door wie deze data werden geraadpleegd en met welk doel. De verwerkingsverantwoordelijke antwoordde daarop dat het een automatische opvraging betrof in het rijksregister met het oog op een update van het softwareprogramma. Deze verklaring voldoet volgens de klager niet bij gebrek aan een wettelijke grondslag voor een automatische update van de bevolkingsregisters op basis van het rijksregister.
3. Op 5 juli 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².

6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponeerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van beleidsoverwegingen. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
8. De Geschillenkamer stelt vast dat de verwerkingsverantwoordelijke de nodige verklaring heeft verstrekt voor de raadplegingen die hebben plaatsgevonden. De verwerkingsverantwoordelijke heeft immers verklaard dat het softwareprogramma hetwelk aan de basis ligt van de bevolkingsregisters een automatische opvraging doet in het rijksregister teneinde een update uit te voeren van de dossiers. Aldus stelt de verwerkingsverantwoordelijke dat de raadpleging van het dossier betreffende de klager niet werd gedaan door een persoon in dienst bij de verwerkingsverantwoordelijke, maar louter gebaseerd is op een update van het softwareprogramma.
9. Naar aanleiding van een bijkomende vraag van de klager tot nadere toelichting verduidelijkt de verwerkingsverantwoordelijke dat een code 80 de opvraging van het binair dossier inhoudt, hetwelk enkel van toepassing was en bruikbaar voor de oude applicaties. De huidige software gebruikt XML-dossiers en dit kan enkel met een code 79 worden opgevraagd door de gemeente van beheer. De verwerkingsverantwoordelijke herhaalt hierbij dat het dossier van de klager niet door een persoon werd geraadpleegd, maar door het softwaresysteem teneinde de bevolkingsregisters te actualiseren.
10. De klager trekt het antwoord van de verwerkingsverantwoordelijke in twijfel en haalt daartoe aan dat er geen wettelijke grondslag is die de uitleg van de verwerkingsverantwoordelijke in verband met een update van het bevolkingsregister bevestigt of rechtvaardigt.
11. De Geschillenkamer wijst in dit verband op artikel 15 van het Koninklijk besluit van 16 juli 1992 *betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister* waarin is opgenomen dat de gemeenten zijn vrijgesteld van het materieel houden, met name op papier, van de fiches die de registers vormen, vanaf het moment dat zij informaticamiddelen gebruiken die de onmiddellijke raadpleging en bijwerking van de

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponeerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

gegevens mogelijk maken, waarbij een voldoende veiligheid gewaarborgd wordt tegen elke vernietiging of beschadiging van de gegevens en waarbij een permanente werking van de bevolkingsdienst mogelijk is.

12. Inzake de praktische toepassing van deze bepaling heeft de FOD Binnenlandse Zaken 'Algemene onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters'⁴ uitgevaardigd. In het bijzonder voor wat betreft artikel 15 van het voormelde Koninklijk besluit is daarin opgenomen dat in het kader van de administratieve vereenvoudiging en e-government, en rekening houden met de huidige informatisering van de gemeentelijke bevolkingsdiensten en de waarborgen geboden door de toepassingen van het Rijksregister, de gemeente waarvan het lokale systeem aan een aantal voorwaarden voldoet automatisch zijn vrijgesteld van het bijwerken van de "papieren" bevolkingsfiches. Eén van die voorwaarden bepaalt uitdrukkelijk dat indien de gemeente over een lokaal bestand beschikt, de gegevens worden bijgewerkt via het binaire dossier of het integrale XML-dossier van het Rijksregister, doorgestuurd met behulp van de webdiensten⁵.
13. De Geschillenkamer stelt vast dat de toepassing van artikel 15 van het Koninklijk besluit van 16 juli 1992 vereist dat er informatica-technisch een onderlinge wisselwerking dient te zijn tussen de bevolkingsregisters en het Rijksregister, waarbij de gegevens van het Rijksregister aangewend worden voor de bijwerking van het lokale bestand van de gemeente.
14. In zoverre de klager voorhoudt dat de verwerkingsverantwoordelijke hem informatie zou dienen te verstrekken over de identiteit en hoedanigheid van de gemachtigde medewerker die een raadpleging of bijwerking doorvoert, alsook de precieze reden van de toegang (wie, wat, wanneer, waarom)⁶, merkt de Geschillenkamer op dat de registratie van deze informatie een verplichting van de verwerkingsverantwoordelijke uitmaakt. Op grond van artikel 5.2 AVG rust er immers op de verwerkingsverantwoordelijke een verantwoordingsplicht inzake naleving van de privacybeginselen, hetwelk impliceert dat *in concreto* enkel toegang mogelijk is door een bevoegde medewerker die de consultatie verricht voor een welbepaald doeleinde. De logging van die informatie laat de verwerkingsverantwoordelijke toe na te gaan of de privacybeginselen werden gerespecteerd. Dit betekent echter niet dat de klager hieruit rechten zou kunnen putten die zouden leiden tot de uitbreiding van zijn recht van inzage en waardoor hij persoonsgegevens van een medewerker die taken uitvoert in opdracht van de verwerkingsverantwoordelijke zou kunnen verkrijgen, noch enige controle zou kunnen

⁴ https://www.ibz.rrn.fgov.be/fileadmin/user_upload/nl/bev/onderrichtingen/onderrichtingen-bevolking-31032019.pdf

⁵ Voorwaarde 2 (zie p. 15 van de algemene onderrichtingen)

⁶ Zie Aanbeveling nr. 07/2017 van 30 augustus 2017 aan de steden en gemeenten over de registratie van de reden voor de raadpleging van het Rijksregister door hun personeelsleden: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-07-2017.pdf>

uitvoeren op de naleving van het rechtmatigheids- en doelbindingsbeginsel (artikel 5.1 a) en b) AVG).

15. De Geschillenkamer is van oordeel dat uit het voorgaande blijkt dat de verwerkingsverantwoordelijke zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 5.2 AVG (verantwoordingsplicht) en artikel 12 *juncto* artikel 15 AVG (recht op informatie en inzage) is nagekomen. Uit de feitelijke elementen aanwezig in dit dossier blijkt niet dat er enige indicatie is dat de door de verwerkingsverantwoordelijke verstrekte toelichting niet overeenstemt met de werkelijkheid.
16. In zoverre de klager twijfels uit omtrent de verklaring van de verwerkingsverantwoordelijke, dient de Geschillenkamer vast te stellen dat deze louter gebaseerd zijn op veronderstellingen in hoofde van de klager zonder dat daartoe enig stuk wordt aangebracht tot staving ervan.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

17. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
18. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken⁷. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁸. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

⁷ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁸ *Ibidem*.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁹. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹⁰, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid¹¹.

(get.) Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

⁹ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹⁰ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹¹ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.